

ODPOWIEDZI KOMISJI EUROPEJSKIEJ

NA SPRAWOZDANIE SPECJALNE
EUROPEJSKIEGO TRYBUNAŁU
OBRAHUNKOWEGO

Prawa własności intelektualnej UE: ochrona nie
w pełni skuteczna

Spis treści

STRESZCZENIE (Punkty I–X)	2
WSTĘP (pkt 1–12).....	4
ZAKRES KONTROLI I PODEJŚCIE KONTROLNE (pkt 13–16)	4
UWAGI (pkt 17–93).....	4
WNIOSKI I ZALECENIA (pkt 94–101).....	13
Zalecenie 1 – Uzupelnienie i aktualizacja ram regulacyjnych UE w obszarze praw własności intelektualnej.....	13
Zalecenie 2 – Ocena ustaleń dotyczących zarządzania i metody określania opłat.....	14
Zalecenie 3 – Poprawa systemów finansowania, kontroli i oceny	14
Zalecenie 4 – Poprawa systemów oznaczeń geograficznych UE.....	14
Zalecenie 5 – Ulepszenie ram egzekwowania praw własności intelektualnej.....	15

Niniejszy dokument zawiera odpowiedzi Komisji Europejskiej na uwagi zawarte w sprawozdaniu specjalnym Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, zgodnie z art. 259 [rozporządzenia finansowego](#). Jest on publikowany wraz ze sprawozdaniem specjalnym.

STRESZCZENIE (Punkty I–X)

Odpowiedzi Komisji:

II. Unijne ramy prawne w obszarze praw własności intelektualnej i ich efektywne wdrożenie stanowią dla przedsiębiorstw UE zachętę do inwestowania w towary i usługi o wysokim poziomie jakości, innowacyjności, projektowania i kreatywności, co ma zapewnić im możliwości zwiększania skali działalności na światowych rynkach. W ogłoszonej w marcu 2020 r. strategii przemysłowej UE Komisja określa kluczowe czynniki transformacji przemysłowej Europy oraz przyszłe działania mające na celu realizację europejskiej polityki przemysłowej opartej na konkurencji, otwartym rynku, światowej klasy badaniach i technologii oraz na silnym jednolitym rynku.

Co więcej, w celu przejęcia czołowej roli w kluczowych gałęziach przemysłu, zapewnienia poprawy i wsparcia odbudowy i zwiększania odporności gospodarczej w czasach pandemii COVID-19 przy jednoczesnym przechodzeniu na bardziej ekologiczną i cyfrową gospodarkę Komisja przyjęła w listopadzie 2020 r. kompleksowy plan działania w zakresie własności intelektualnej. Celem planu działania jest wzmocnienie polityki unijnej w dziedzinie własności intelektualnej przez umożliwienie przedsiębiorstwom czerpania korzyści z własnych wynalazków i własnej twórczości przy jednoczesnym zapewnieniu, by służyły one również szerszej gospodarce i społeczeństwu.

V. W planie działania Komisja stwierdziła, że istniejące ramy prawne UE w zakresie własności intelektualnej, choć są solidne i trwałe, zyskałyby na aktualizacji i mogłyby zostać uzupełnione na przykład o nowe przepisy UE w zakresie oznaczeń geograficznych UE dotyczących produktów rzemieślniczych i przemysłowych.

VI. Komisja prowadzi obecnie przegląd prawodawstwa dotyczącego wzorów w celu jego aktualizacji i dalszej harmonizacji oraz w celu zapewnienia spójności ze zreformowanym dorobkiem prawnym UE w zakresie znaków towarowych.

W związku z niedawną reformą dotyczącą znaków towarowych w rozporządzeniu w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (EUTMR) wprowadzono już kryteria, które należy wziąć pod uwagę przy ustalaniu poziomu opłat za unijne znaki towarowe (zob. motyw 39 EUTMR). Chociaż większa przejrzystość w odniesieniu do pokrycia kosztów ma znaczenie, należy brać pod uwagę także inne czynniki (takie jak wartość ekonomiczna przyznanego prawa własności intelektualnej obowiązującego w całej UE).

Jeśli chodzi o oznaczenia geograficzne, celem zbliżającej się reformy jest wzmocnienie obecnego systemu praw własności intelektualnej zgodnie z planem działania w zakresie własności intelektualnej oraz skuteczna ochrona nazw tradycyjnych produktów spożywczych. Inicjatywa ta przyczynia się do realizacji celów wspólnej polityki rolnej, w szczególności do lepszego reagowania przez sektor rolnictwa UE na zapotrzebowanie społeczne w zakresie żywności i zdrowia, a tym samym uwzględnia Europejski Zielony Ład i strategię „Od pola do stołu”.

VII. Struktura EUIPO i zarządzanie tym urzędem są w bardzo dużym stopniu zgodne ze wspólnym podejściem do agencji zdecentralizowanych (CADA) z 2012 r.

Ponadto, zdaniem Komisji zreformowane EUTMR (zob. w szczególności art. 153 ust. 1 lit. a)–c), art. 157 ust. 4 lit. c) i e), art. 172 ust. 9 i art. 176 ust. 1) wzmocniło ramy dotyczące rozliczalności.

Komisja wykorzysta jednak ocenę przewidzianą w art. 210 EUTMR do uzyskania dodatkowych informacji i przeanalizowania możliwości podjęcia dalszych działań w obszarze rozliczalności.

W planowanej reformie dotyczącej oznaczeń geograficznych uwzględnia się badanie uzupełniające ocenę dotyczące oznaczeń geograficznych i gwarantowanych tradycyjnych specjalności, które przeprowadzono w 2020 r. Celem reformy jest znalezienie rozwiązań pozwalających na lepszą ochronę oznaczeń geograficznych, wzmocnienie pozycji producentów, ujednoczenie i uproszczenie procedur oraz zapewnienie efektywności kontroli i egzekwowania oznaczeń geograficznych.

VIII. W dyrektywie w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przewidziano jedynie minimalną harmonizację i pozwala się państwom członkowskim na przyjmowanie środków korzystniejszych dla uprawnionych. Ponadto niektóre z jej przepisów mają charakter fakultatywny i sądy krajowe mogą dokonywać ich różnych interpretacji (w granicach elastyczności, na jaką pozwala dyrektywa). W celu zidentyfikowania ewentualnych krajowych rozbieżności we wdrażaniu dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej Komisja powołała w szczególności nową grupę ekspertów do spraw polityki w zakresie własności przemysłowej, której przewidywanym zadaniem jest m.in. wymiana informacji na temat egzekwowania przepisów (decyzja C(2022) 161 z 20.01.2022 r.).

Komisja aktywnie współpracowała z państwami członkowskimi w celu wdrożenia egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne. Należy jednak wykonać jeszcze kilka ważnych działań, zwłaszcza w celu zapewnienia lepszego i bardziej jednolitego zarządzania ryzykiem w zakresie praw własności intelektualnej przez organy celne (zob. szczegółowa odpowiedź dotycząca zalecenia nr 4).

IX. *Tiret pierwsze* – Komisja przyjmuje zalecenie. W planie działania w zakresie własności intelektualnej Komisja ogłosiła działania, których celem jest przegląd i aktualizacja przepisów UE w dziedzinie prawa własności intelektualnej.

Tiret drugie – Komisja przyjmuje zalecenie. Struktura EUIPO i zarządzanie tym urzędem są w bardzo dużym stopniu zgodne ze wspólnym podejściem do agencji zdecentralizowanych (CADA) z 2012 r.

Przegląd przeprowadzony na podstawie art. 210 EUTMR będzie obejmował ocenę oddziaływania, efektywności i skuteczności Urzędu oraz jego metod pracy. Komisja wykorzysta tę ocenę do uzyskania dodatkowych informacji i przeanalizowania możliwości podjęcia dalszych działań w obszarze rozliczalności.

Tiret trzecie – Komisja przyjmuje zalecenie. W ramach realizacji planu działania w zakresie własności intelektualnej Komisja pracuje nad wzmocnieniem systemu ochrony oznaczeń geograficznych produktów rolnych w celu zwiększenia jego skuteczności oraz nad wnioskiem dotyczącym unijnego systemu ochrony oznaczeń geograficznych produktów rzemieślniczych i przemysłowych (tzw. produktów nierolniczych).

Tiret czwarte – Komisja przyjmuje zalecenie. Komisja zapowiedziała już w planie działania w zakresie własności intelektualnej, że podejmie niezbędne kroki w celu wzmocnienia egzekwowania praw własności intelektualnej. W związku z tym, w drodze (proponowanego) aktu o usługach cyfrowych (ramy horyzontalne), Komisja wyjaśnia i zwiększa zakres odpowiedzialności

dostawców usług cyfrowych, w szczególności platform internetowych. Komisja prowadzi również dalsze prace nad utworzeniem unijnego zestawu narzędzi przeciwko podrabianiu towarów, określając zasady wspólnych działań, współpracy oraz wymiany danych między uprawnionymi, pośrednikami i organami ścigania (instrument sektorowy).

Komisja przygotowuje obecnie strategię zarządzania ryzykiem w zakresie praw własności intelektualnej przez organy celne, a także dokona oceny wdrożenia rozporządzenia w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne.

WSTĘP (pkt 1–12)

Odpowiedzi Komisji:

12. W niektórych państwach członkowskich organy celne mogą być również upoważnione, na podstawie przepisów krajowych, do podejmowania działań w przypadku wykrycia towarów już wprowadzonych na rynek wewnętrzny i co do których istnieje podejrzenie, że naruszają prawa własności intelektualnej.

ZAKRES KONTROLI I PODEJŚCIE KONTROLNE (pkt 13–16)

Brak odpowiedzi Komisji.

UWAGI (pkt 17–93)

Odpowiedzi Komisji:

17. Niedawna reforma przepisów dotyczących znaku towarowego przyniosła już bardzo istotną dalszą harmonizację zarówno krajowego prawa materialnego, jak i (w szczególności) procesowego odnoszącego się do znaków towarowych, dostosowując je do unijnego systemu znaków towarowych. Powszechnie uznaje się, że wersja przekształcona dyrektywy w sprawie znaków towarowych odzwierciedla pożądany (maksymalny możliwy pod względem politycznym) poziom harmonizacji przepisów, przy należyтым uwzględnieniu podstawowej unijnej zasady pomocniczości. Osiągnięty wysoki stopień harmonizacji jest zgodny z kompetencjami Unii w sprawach wchodzących w zakres traktatu singapurskiego dotyczącego prawa znaków towarowych.

18. 19 i 20 marca 2019 r. Komisja wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko Grecji, Francji i Rumunii w związku z niedopełnieniem obowiązku zgłoszenia środków transpozycji w terminie. Postępowania te zostały zamknięte po otrzymaniu zgłoszenia odpowiednich środków. Ze wstępnej oceny wynika, że niektóre przepisy prawa krajowego nie stanowią transpozycji lub stanowią ją tylko częściowo. Komisja przeprowadza obecnie ocenę,

czy prowadzi to do naruszenia dyrektywy. Należy zauważyć, że nie wszystkie przepisy dyrektywy muszą być transponowane lub w pełni transponowane, aby prawo krajowe było zgodne z dyrektywą.

20. Z uwzględnieniem uwag i zaleceń Europejskiego Trybunału Obrachunkowego ocena na podstawie art. 210 EUTMR będzie stanowiła dla Komisji podstawę oceny i analizy, czy i w jakim zakresie niezbędne są dalsze działania.

21. Zbliżająca się ocena na podstawie art. 210 EUTMR będzie stanowiła dla Komisji podstawę oceny i analizy, czy i w jakim zakresie niezbędne są dalsze działania.

22. Mimo że Urząd nie jest związany przepisami art. 70 rozporządzenia finansowego UE, art. 177 EUTMR stanowi, że w zakresie, w jakim jest to zgodne ze szczególnym charakterem Urzędu, przepisy finansowe dotyczące EUIPO są oparte na przepisach finansowych przyjętych dla innych organów utworzonych przez Unię; ta sama podstawa prawna określa, że przed przyjęciem przepisów finansowych przez Komitet Budżetowy należy skonsultować się z Komisją.

Ponadto struktura EUIPO i zarządzanie tym urzędem są zasadniczo zgodne pod tym względem ze wspólnym podejściem do agencji zdecentralizowanych.

Zbliżająca się ocena na podstawie art. 210 EUTMR będzie jednak stanowiła dla Komisji podstawę oceny i analizy, czy i w jakim zakresie niezbędne są dalsze działania.

23. Obowiązki każdego z organów określono w EUTMR.

24. Skład Zarządu i Komitetu Budżetowego jest zgodny z art. 154 ust. 1 oraz art. 171 ust. 2 EUTMR i w dużym stopniu dostosowany do wspólnego podejścia, które w odniesieniu do agencji samofinansujących się nie przewiduje zarządzania administracyjnego i zarządzania budżetem przez dwa różne organy zarządzające. Ponieważ wiedza na temat funkcjonowania znaków towarowych Unii Europejskiej i systemów dotyczących wzorów ułatwia przedstawicielom pełnienie funkcji w obu organach, Komisja uznaje, że trudno jest wymagać, aby skład tych organów w ogóle się ze sobą nie pokrywał. Komisja nie ma żadnego wpływu na powoływanie przedstawicieli państw członkowskich.

25. Ocena na podstawie art. 210 EUTMR będzie stanowiła dla Komisji podstawę stwierdzenia, czy i w jakim zakresie można rozważać podjęcie dalszych działań.

26. Komisja przygotowuje przegląd przepisów dotyczących wzorów w celu aktualizacji i dalszej harmonizacji tych przepisów oraz zapewnienia ich spójności ze zreformowanym dorobkiem prawnym w zakresie znaków towarowych.

27. W ramach uzupełnienia ochrony wzorów krajowych na poziomie krajowym, zharmonizowanej dyrektywą w sprawie wzorów, w rozporządzeniu ustanowiono autonomiczny jednolity system ochrony dla wzorów mający takie same skutki w całej Unii, aby przedsiębiorstwa w UE mogły zbywać różne prawa i swobodnie wybierać między nimi lub łączyć je według indywidualnych potrzeb biznesowych.

Komisja przygotowuje przegląd przepisów dotyczących wzorów w celu aktualizacji i dalszej harmonizacji tych przepisów oraz zapewnienia ich spójności ze zreformowanym dorobkiem prawnym w zakresie znaków towarowych. Celem planowanej dalszej harmonizacji jest w szczególności wyrównywanie szans dla przedsiębiorstw w UE oraz wzmacnianie

komplementarności i interoperacyjności między unijnymi i krajowymi systemami dotyczącymi wzorów.

28. Celem reformy dotyczącej wzorów jest rozszerzenie transformacji cyfrowej procedur, zapewnienie większej jasności w odniesieniu do kwalifikowalności przedmiotu ochrony, zakresu przyznanych praw i ich ograniczeń. Reforma obejmuje także strukturę opłat i dalsze dostosowanie przepisów proceduralnych na poziomie unijnym i krajowym oraz przepisy dotyczące części zamiennych.

29. Komisja przygotowuje przegląd przepisów dotyczących wzorów w celu aktualizacji i modernizacji tych przepisów oraz zapewnienia ich spójności ze zreformowanym dorobkiem prawnym w zakresie znaków towarowych.

30. Przepisy państw członkowskich przewidujące ochronę wzorów na poziomie krajowym zostały częściowo zharmonizowane dyrektywą 98/71/WE w sprawie prawnej ochrony wzorów („dyrektywa”). Harmonizacją objęto kluczowe aspekty prawa materialnego dotyczącego wzorów z pominięciem procedur.

Na podstawie kompleksowej oceny Komisja przygotowuje przegląd przepisów dotyczących wzorów w celu aktualizacji i dalszej harmonizacji tych przepisów oraz zapewnienia ich spójności ze zreformowanym dorobkiem prawnym w zakresie znaków towarowych. W celu wyrównania szans dla przedsiębiorstw w UE oraz wzmocnienia komplementarności i interoperacyjności między unijnymi i krajowymi systemami dotyczącymi wzorów, dalsza harmonizacja w przyszłości powinna obejmować także główne aspekty procedur, które uwzględniono również w niedawnej reformie dotyczącej znaków towarowych.

31. b) Urzędy krajowe mogą swobodnie ustalać odpowiednie opłaty, gdyż posiadają w tym zakresie suwerenność finansową. Z powyższych względów możliwość wprowadzenia (obowiązkowych) wspólnych zasad dotyczących struktur opłat jest bardzo ograniczona, co wyraźnie pokazała także niedawna reforma dotycząca znaków towarowych.

33. Biorąc pod uwagę, że ochrona w formie niezarejestrowanego wzoru wspólnotowego jest dostępna dla wszystkich projektantów i przedsiębiorstw w całej UE, nie istnieje widoczna potrzeba równoległej ochrony niezarejestrowanego wzoru na poziomie krajowym.

37. Mechanizm, którego celem jest zapobieganie powstaniu znacznej nadwyżki, wprowadzono w 2016 r. w kontekście reformy EUTMR (art. 172 ust. 8). W przeciwieństwie do wniosku Komisji, który nie znalazł poparcia u współprawodawców, mechanizm ten nie stanowi jednak realizacji zasady automatycznego (następującego w ostateczności) przekazywania znacznej nadwyżki strukturalnej do budżetu UE, co zdaniem Komisji byłoby zgodne z rozporządzeniem ustanawiającym Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelktualnej (EUIPO) oraz z ogólnymi zasadami należytego zarządzania budżetem.

Komisja wyjaśniła również, że w ramach niedawnej reformy dotyczącej znaków towarowych wprowadzono w EUTMR kryteria, które należy wziąć pod uwagę przy ustalaniu poziomu opłat za znaki towarowe UE (zob. motyw 39 EUTMR). Pokrycie kosztów może stanowić tylko jeden z czynników mających znaczenie dla ustalania opłat za wyłączne prawa własności intelektualnej obowiązujące na terytorium całej UE. Chociaż przyjmuje się, że większa przejrzystość w odniesieniu do pokrycia kosztów ma znaczenie dla możliwości dokonania oceny efektywności podstawowej

działalności EUIPO, należy brać pod uwagę także inne czynniki (takie jak wartość ekonomiczna przyznanego prawa własności intelektualnej). W rzeczywistości, biorąc pod uwagę „zasadnicze znaczenie wysokości opłat na rzecz EUIPO dla funkcjonowania systemu unijnego znaku towarowego i jego uzupełniającego charakteru w odniesieniu do krajowych systemów znaków towarowych”, współprawodawcy uznali za stosowne, aby kwoty opłat zostały uwzględnione w podstawowym EUTMR.

38. 10 stycznia 2022 r. Komisja i EUIPO uruchomiły nowy fundusz na rzecz praw własności intelektualnej dla małych i średnich przedsiębiorstw, którego budżet na lata 2022–2024 wyniesie 47 mln EUR. Wkład EUIPO wyniesie 45 mln EUR z nadwyżki. Komisja i EUIPO analizują również inne instrumenty finansowe, które umożliwiłyby wniesienie jeszcze większego wkładu do funduszu na rzecz praw własności intelektualnej dla MŚP z nadwyżki z 2023 r.

39. Aby zapewnić zrównoważone i harmonijne współistnienie systemów znaku towarowego w UE, odnośny poziom opłat musi odzwierciedlać znaczenie gospodarcze odpowiednich praw własności, a zatem nie powinien dostarczać użytkownikom zachęty do nabywania praw do znaków towarowych wykraczających poza rzeczywisty zakres interesów tych użytkowników, tj. nabywania ich bez zamiaru i możliwości korzystania z nich w całej UE.

40. Dokonując przeglądu struktury i wysokości opłat za unijne znaki towarowe, Komisja uwzględniła potrzebę zrównoważenia budżetu EUIPO, w tym bezpiecznego pokrycia kosztów świadczenia usług przez Urząd, a także średnią kwotę opłat należnych za ochronę krajowych znaków towarowych na poziomie krajowym.

41. Jak wyraźnie uznał prawodawca w niedawnej reformie dotyczącej znaków towarowych, w interesie należytego zarządzania finansami należy unikać gromadzenia przez EUIPO nadmiernych nadwyżek budżetowych (zob. motyw 38 EUTMR).

W związku z tym w ramach reformy EUTMR wprowadzono szereg zmian mających na celu zmniejszenie potencjału generowania przyszłych nadwyżek.

W ramach niedawnej reformy dotyczącej znaków towarowych wprowadzono kryteria, które należy wziąć pod uwagę przy ustalaniu poziomu opłat za unijne znaki towarowe (zob. motyw 39 EUTMR).

Jak stwierdzono w poprzednim badaniu przeprowadzonym przez instytut Maxa Plancka, wysokość opłat jest kwestią, w której prawodawca rzeczywiście dysponuje znaczną swobodą uznania i może uwzględnić różne uzasadnione interesy.

Po znacznym obniżeniu opłat za znaki towarowe UE już w 2005 i 2009 r. reforma EUTMR z 2015 r. doprowadziła jednak do kolejnego znacznego ich zmniejszenia, co sprawiło, że ochrona unijnego znaku towarowego obejmująca terytorium 27 państw członkowskich stała się bardzo atrakcyjna i konkurencyjna pod względem kosztów (850 EUR za zgłoszenie ZTUE).

42. Jak przewidział prawodawca EUTMR (motyw 36), ustanowienie systemu unijnego znaku towarowego spowodowało wzrost obciążenia finansowego centralnych urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej oraz innych organów w państwach członkowskich. Uznano zatem za właściwe zapewnienie, aby EUIPO rekompensowało część kosztów poniesionych przez państwa członkowskie w związku z rolą, jaką państwa te odgrywają w zapewnianiu sprawnego funkcjonowania systemu unijnego znaku towarowego, bez powodowania deficytu budżetowego Urzędu.

Wspólna odpowiedź do pkt 43 i 44. Prawodawca określił system rekompensaty w art. 172 ust. 4–7 EUTMR. Kluczowy wskaźnik skuteczności działania określony w art. 172 ust. 5 został uznany przez prawodawcę za uczciwy, sprawiedliwy i odpowiedni. Wykorzystanie kwot rekompensaty przez państwa członkowskie wchodzi w zakres ich krajowej suwerenności finansowej.

Zbliżająca się ocena na podstawie art. 210 EUTMR będzie jednak stanowiła dla Komisji podstawę oceny i analizy, czy i w jakim zakresie niezbędne są dalsze działania.

45. Jak wynika z brzmienia art. 172 ust. 4 EUTMR, kluczowe wskaźniki skuteczności działania określone w lit. a)–d) tego przepisu są uznawane przez prawodawcę za „uczciwe, sprawiedliwe i odpowiednie wskaźniki”. Ponadto przy ustanawianiu i określaniu struktury mechanizmu rekompensaty, o którym mowa w art. 172, konieczne było uwzględnienie suwerenności finansowej państw członkowskich, co odzwierciedla fakt, że tylko część centralnych urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich jest finansowo niezależna od krajowego budżetu ogólnego.

Odpowiedź do ramki 2 – Ocena kluczowych wskaźników skuteczności działania w zakresie podziału kwot rekompensat nie jest SMART

1) Roczna liczba zgłoszeń znaków towarowych UE w poszczególnych państwach członkowskich została uznana przez prawodawcę za istotną, ponieważ odzwierciedla „osiągnięcia” centralnych urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich we wspieraniu korzystania z ochrony znaków towarowych UE przez udostępnianie informacji, o których mowa w art. 172 ust. 4 lit. b) EUTMR.

2) Roczna liczba zgłoszeń krajowych znaków towarowych w poszczególnych państwach członkowskich została uznana przez prawodawcę za skorelowaną z kosztami generowanymi przez unijny system znaków towarowych, ponieważ krajowe przepisy dotyczące znaków towarowych kilku centralnych urzędów zajmujących się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich zobowiązują te urzędy do badania z urzędu występowania względnych podstaw odmowy rejestracji w postaci konfliktu z wcześniejszymi prawami, w tym z wcześniejszymi zgłoszeniami i rejestracjami znaków towarowych UE.

3) Roczna liczba spraw wniesionych do sądów w sprawach unijnych znaków towarowych wyznaczonych przez poszczególne państwa członkowskie została uznana przez prawodawcę za istotną, ponieważ odzwierciedla „koszty” ponoszone przez organy krajowe w związku z przyczynianiem się do egzekwowania znaków towarowych UE, o którym mowa w art. 172 ust. 4 lit. c) EUTMR.

4) Roczna liczba sprzeciwów i wniosków o unieważnienie złożonych przez właścicieli unijnych znaków towarowych w poszczególnych państwach członkowskich została uznana przez prawodawcę za istotną, ponieważ odzwierciedla dodatkowe koszty ponoszone przez centralne urzędy zajmujące się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich z tytułu roli, jaką odgrywają one w zapewnieniu sprawnego funkcjonowania systemu unijnego znaku towarowego.

47. Celem zbliżającej się reformy dotyczącej oznaczeń geograficznych (OG) jest uwzględnienie pełnego zakresu towarów wymienionych w rozdziałach 1–23 Nomenklatury scalonej, ustanowionej rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2658/87.

Komisja zamierza przygotować wniosek dotyczący wdrożenia ogólnounijnego systemu ochrony oznaczeń geograficznych produktów rzemieślniczych i przemysłowych (nierolniczych) w drugim kwartale 2022 r.

51. Wymóg, aby zawodowi pełnomocnicy reprezentujący osoby fizyczne lub prawne w sprawach dotyczących znaków towarowych lub wzorów przed centralnym urzędem zajmującym się ochroną własności przemysłowej w państwie członkowskim zgodnie z art. 120 ust. 2 lit. c) EUTMR i art. 78 ust. 4 lit. c) rozporządzenia w sprawie wzorów wspólnotowych byli do tego uprawnieni, wynika z braku jednolitego, jasno określonego zakresu tego zawodu w państwach członkowskich.

54. W art. 152 EUTMR ustanowiono szczególne ramy dla EUIPO (w ramach wykonywania odpowiedniego zadania zgodnie z art. 151 ust. 1 lit. c) EUTMR) na potrzeby promocji konwergencji praktyk i narzędzi w dziedzinie znaków towarowych i wzorów we współpracy z centralnymi urzędami zajmującymi się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich.

55. Ponadto zgodnie z art. 152 ust. 5 EUTMR wsparcie finansowe EUIPO na rzecz odpowiednich projektów współpracy nie może przekraczać 15 % rocznego przychodu Urzędu.

62. Planowana reforma dotycząca oznaczeń geograficznych ma na celu dostosowanie procedur dla wszystkich istniejących sektorów oznaczeń geograficznych, w tym w zakresie obowiązkowego stosowania unijnej bazy danych eAmbrosia w przypadku wszystkich zgłoszeń.

65. Komisja zdaje sobie sprawę z opóźnień w zatwierdzaniu wniosków dotyczących oznaczeń geograficznych ze względu na liczne czynniki wskazane przez Trybunał. Komisja zamierza zająć się tą kwestią w ramach planowanej reformy dotyczącej oznaczeń geograficznych w celu poprawy ogólnej zdolności reagowania i terminowego rozpatrywania wniosków dotyczących oznaczeń geograficznych.

Wspólna odpowiedź Komisji do pkt 66 i 67. Niektóre szczegółowe przepisy, które dotyczą egzekwowania oznaczeń geograficznych i odnoszą się do specyfiki poszczególnych sektorów, określono w przepisach pomocniczych obowiązujących w sektorze wina i napojów spirytusowych¹. W ramach zbliżającej się reformy oznaczeń geograficznych Komisja zamierza zwiększyć efektywność i poziom normalizacji kontroli i egzekwowania oznaczeń geograficznych oraz uwzględnić szczególne potrzeby związane z oznaczeniami geograficznymi.

¹ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/34 ustanawiające zasady dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 w odniesieniu do wniosków o objęcie ochroną nazw pochodzenia, oznaczeń geograficznych i określeń tradycyjnych w sektorze wina, procedury zgłaszania sprzeciwu, zmian w specyfikacji produktu, rejestru chronionych nazw, unieważnienia ochrony i stosowania symboli oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 w odniesieniu do odpowiedniego systemu kontroli, 17.10.2018 r.

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2021/1236 ustanawiające przepisy dotyczące stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/787 w odniesieniu do wniosków o rejestrację oznaczeń geograficznych napojów spirytusowych, procedury sprzeciwu, zmian w specyfikacji produktu, cofnięcia rejestracji, stosowania symbolu i kontroli, 12.5.2021 r.

68. Rozporządzenie (UE) 2017/625 weszło w życie 14 grudnia 2019 r. W 2019 r. i w 2020 r. uzupełniono je szeregiem aktów delegowanych i wykonawczych określających szczegóły wszystkich aspektów łańcucha rolno-spożywczego, do których rozporządzenie ma zastosowanie. Pierwsze seminaria w ramach inicjatywy „Lepsze szkolenia na rzecz bezpieczniejszej żywności”, które odbywały się w 2020 r. i 2021 r. (z pewnymi przerwami spowodowanymi pandemią COVID-19), koncentrowały się na szerzeniu wiedzy na temat nowych aspektów horyzontalnych rozporządzenia.

71. Komisja zgadza się, że Unia powinna dysponować solidnymi ramami egzekwowania praw własności intelektualnej w UE, aby sprostać tym potrzebom.

72. Dzięki dyrektywie w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej udało się zbliżyć krajowe przepisy dotyczące egzekwowania praw własności intelektualnej². W dyrektywie przewidziano jedynie minimalną harmonizację i pozwala się państwom członkowskim na przyjmowanie środków korzystniejszych dla uprawnionych. Ponadto niektóre z jej przepisów mają charakter fakultatywny i sądy krajowe mogą dokonywać ich różnych interpretacji (w granicach elastyczności, na jaką pozwala dyrektywa).

Opublikowane w 2017 r. wytyczne dotyczące niektórych aspektów dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej³ miały na celu promowanie jej spójniejszej i skuteczniejszej interpretacji oraz spójniejszego i skuteczniejszego stosowania i doprowadziły do pewnego wyrównania warunków działania.

73. Jak wskazano w planie działania w zakresie własności intelektualnej, Komisja nadal ściśle monitoruje stosowanie dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej w celu zapewnienia skutecznych i zrównoważonych środków zaskarżenia. Komisja współpracuje z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami, aby wykonać wytyczne Komisji z 2017 r. Ponadto Komisja planuje przeprowadzenie badania następczego dotyczącego stosowania tej dyrektywy.

74. Należy zauważyć, że w przeciwieństwie do dyrektywy o handlu elektronicznym i wniosku dotyczącego aktu o usługach cyfrowych dyrektywa w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej nie przewiduje przepisów prawa materialnego dotyczących odpowiedzialności naruszających/pośredników ani zwolnień z tej odpowiedzialności. Dyrektywa ta harmonizuje procedury administracyjne i cywilne oraz środki naprawcze, a zatem jej cel regulacyjny jest zasadniczo inny.

W (proponowanym) akcie o usługach cyfrowych powiązано obowiązki różnych dostawców usług pośrednich online z ich rolą, wielkością i wpływem na ekosystem cyfrowy. Niektóre istotne obowiązki są ograniczone wyłącznie do bardzo dużych platform internetowych, które ze względu na swój zasięg pełnią centralną, systemową rolę w ułatwianiu debaty publicznej i transakcji ekonomicznych.

2 SWD(2017) 431 final, dokument roboczy służb Komisji, ocena, towarzyszący dokumentowi COM(2017) 708 final, komunikat Komisji „Wytyczne dotyczące niektórych aspektów dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej”, 29.11.2017 r.

3 COM(2017) 708 final, komunikat Komisji: Wytyczne dotyczące niektórych aspektów dyrektywy 2004/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej, 29.11.2017 r.

Komisja planuje przeprowadzenie badania następczego dotyczącego stosowania tej dyrektywy.

78. Komisja zdaje sobie sprawę, że w rozporządzeniu (UE) nr 608/2013 nie zdefiniowano pojęcia „towarów o charakterze niehandlowym”, co pozostawia jego interpretację państwom członkowskim. W prawie materialnym z zakresu własności intelektualnej dotyczącym znaków towarowych przewidziano, że naruszenie jest możliwe tylko wtedy, gdy chroniony znak towarowy jest używany w „obrocie handlowym”, co nie ma miejsca w przypadku przedmiotów znajdujących się w bagażu osobistym podróżnych, jeżeli są one przeznaczone wyłącznie do wykorzystania prywatnego o charakterze niehandlowym. W prawie materialnym z zakresu własności intelektualnej nie pojawia się bardziej szczegółowa interpretacja, co należy rozumieć przez używanie „w obrocie handlowym”, ani nie zdefiniowano w nim na poziomie międzynarodowym, jakie przypadki wykorzystania można uznać za wykorzystanie o charakterze niehandlowym.

Niemniej jednak państwa członkowskie nie zgłosiły żadnych szczególnych trudności z interpretacją pojęcia wykorzystania „o charakterze niehandlowym” towarów znajdujących się w bagażu osobistym ani we wdrażaniu przywołanego artykułu tego rozporządzenia.

79. Komisja przyznaje, że obecnie nie istnieją żadne formalne unijne ramy zarządzania ryzykiem w zakresie praw własności intelektualnej ani unijna strategia kontroli. Informacje na temat ryzyka są już jednak wymieniane w ramach systemu wspólnego zarządzania ryzykiem (ramy wspólnego zarządzania ryzykiem).

Komisja zgadza się, że strategię zarządzania ryzykiem i kontroli w zakresie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne można usprawnić. Unijny plan działań dla organów celnych w latach 2018–2022 w celu zwalczania naruszeń praw własności intelektualnej zawiera już konkretne działania, którego celem jest wzmocnienie zarządzania ryzykiem związanym z prawami własności intelektualnej. Komisja rozpoczęła w tym kontekście opracowywanie strategii kontroli opartej na wspólnym zarządzaniu ryzykiem.

81. Komisja zgadza się, że w obliczu rosnącej skali handlu elektronicznego obecna definicja małych przesyłek zawarta w rozporządzeniu (UE) nr 608/2013 może być zbyt restrykcyjna. Komisja rozważa zatem zmianę progów przewidzianych w ramach procedury dotyczącej małych przesyłek (przede wszystkim w drodze aktu delegowanego, jak przewidziano w rozporządzeniu (UE) nr 608/2013). W związku z tym w przypadku każdego zatrzymania dokonanego w ramach procedury dotyczącej małych przesyłek możliwe byłoby zniszczenie większej ilości towarów.

82. Komisja przyjmuje do wiadomości, że jedno państwo członkowskie stosuje zamiast procedury dotyczącej małych przesyłek określonej w rozporządzeniu (UE) nr 608/2013 szczególną procedurę zajęcia. Jest ona jednak równoznaczna z postępowaniem karnym opartym również na uprawnieniach transakcyjnych określonych w odnośnym krajowym kodeksie celnym, a zatem jest właściwa dla kompetencji krajowych przyznanych organom celnym w tym państwie członkowskim. Gdyby kompetencje te zostały przyznane wszystkim organom celnym na szczeblu unijnym, można by zbadać możliwość zastosowania podobnej procedury przez wszystkie państwa członkowskie.

83. Komisja zdaje sobie sprawę, że rozporządzenie (UE) nr 608/2013 daje krajowym organom celnym możliwość zwrócenia się do uprawnionego o zwrot kosztów poniesionych w związku z zatrzymaniem i zniszczeniem towarów, w przypadku których zachodzi podejrzenie naruszenia prawa własności intelektualnej. Komisja uważa, że wybór najbardziej efektywnego podejścia leży w gestii państw członkowskich.

84. Komisja zgadza się, że urządzenia do niszczenia niektórych towarów niekoniecznie są dostępne we wszystkich państwach członkowskich, ale w rozporządzeniu (UE) nr 608/2013 (art. 25 ust. 2) przewidziano możliwość zniszczenia towarów w innych państwach członkowskich.

Komisja przyjmuje do wiadomości, że w Stanach Zjednoczonych budżet przeznaczony na zniszczenie i składowanie finansuje się z grzywien nakładanych na sprawców: koszty związane z przechowywaniem i niszczeniem towarów podrobionych są pokrywane z funduszu dotyczącego przypadku w ramach Departamentu Skarbu. W niektórych przypadkach inne strony, takie jak przewoźnicy ekspresowi, zgodziły się ponosić odpowiedzialność za koszty związane ze zniszczeniem towarów, co do których istnieje podejrzenie, że są towarami podrobionymi. Wprowadzenie takiego systemu w UE wymagałoby nie tylko ogólnounijnych grzywien za handel towarami naruszającymi prawa własności intelektualnej, ale również szczególnych rozwiązań, takich jak mechanizm przypadku aktywów mający zastosowanie w ramach systemu amerykańskiego. Możliwość wprowadzenia na szczeblu UE porównywalnego systemu wymagałaby wstępnej oceny.

87. Jeżeli chodzi o prawo materialne w zakresie własności intelektualnej, Komisja dwukrotnie – w 2003 i 2005 r. – zaproponowała zharmonizowanie prawa karnego materialnego związanego z własnością intelektualną, ale nie udało się osiągnąć porozumienia w sprawie tekstu. W konkluzjach Rady o polityce własności intelektualnej z 18 czerwca 2021 r. Rada uznała, że „należy zachęcać do refleksji nad prewencją i zwalczaniem przestępczego łamania praw własności intelektualnej [...] i nad ich związkiem z międzynarodową przestępczością gospodarczą i finansową [...], w tym nad ewentualną potrzebą dokonania przeglądu istniejących różnic prawnych między przepisami prawnokarnymi państw członkowskich, ewentualnych luk w zakresie prawa karnego i ścigania oraz prawnych i praktycznych przeszkód w transgranicznej współpracy w UE”.

Komisja omawia obecnie z państwami członkowskimi sankcje celne przewidziane w krajowych przepisach celnych w przypadku nieprzestrzegania przepisów prawa celnego przez posiadacza towarów lub zgłaszającego.

88. Komisja zdaje sobie sprawę z różnych praktyk stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do zgłaszania zatrzymań w COPIS (ogólnounijnym systemie informacyjnym służącym do walki z podrabianiem i piractwem) (różne terminy). Ponieważ COPIS jest bazą danych wykorzystywaną do celów statystycznych, rozbieżności te nie mają wpływu na zarządzanie ryzykiem. Komisja rozumie jednak, że bardziej ujednolicone podejście pomogłoby w przygotowaniu zgłoszeń na szczeblu UE. W związku z powyższym Komisja będzie kontynuować, we współpracy z państwami członkowskimi, starania mające na celu stosowanie wspólnej praktyki zgłaszania w aspekcie terminu. Kwestią tą można się również zająć w ramach oceny wdrożenia rozporządzenia (UE) nr 608/2013.

89. Komisja podziela spostrzeżenie Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, że państwa członkowskie nie wykorzystują w pełni możliwości, jaką oferuje wspólny interfejs między COPIS a AFIS (systemem informacji OLAF-u w celu zwalczania nadużyć finansowych).

90. Komisja nadal dąży do włączenia przepisów dotyczących wzajemnej pomocy administracyjnej, umożliwiających wymianę informacji, do dwustronnych umów handlowych, które negocjuje w imieniu Unii.

92. a) Komisja poczyniła takie samo spostrzeżenie, jak Europejski Trybunał Obrachunkowy. Kwestia progów interwencji celnej zostanie uwzględniona w ocenie wdrożenia rozporządzenia (UE) nr 608/2013.

b) Komisja zgadza się, że nie jest to zgodne z wymogami rozporządzenia (UE) nr 608/2013. Komisja zamierza położyć nacisk na obowiązki państw członkowskich podczas trwającej rundy wizyt wspierających dotyczących wdrażania rozporządzenia (UE) nr 608/2013 w 27 państwach członkowskich oraz w ramach grupy ekspertów ds. celnych – sekcji zajmującej się prawami własności intelektualnej.

c) Komisja ubolewa, że niektóre państwa członkowskie nie wprowadzają danych do systemu CIS+.

d) Zob. odpowiedź Komisji do pkt 88.

93. Komisja przygotowuje obecnie strategię kontroli opartą na zarządzaniu ryzykiem związanym z prawami własności intelektualnej, która powinna przyczynić się do wzmocnienia kontroli celnych we wszystkich państwach członkowskich.

WNIOSKI I ZALECENIA (pkt 94–101)

Odpowiedzi Komisji:

95. Komisja przygotowuje przegląd przepisów dotyczących wzorów w celu aktualizacji i dalszej harmonizacji tych przepisów. W celu wyrównania szans dla przedsiębiorstw w UE oraz wzmocnienia komplementarności i interoperacyjności między unijnymi i krajowymi systemami dotyczącymi wzorów, dalsza harmonizacja w przyszłości powinna obejmować także główne aspekty procedur, które uwzględniono również w niedawnej reformie dotyczącej znaków towarowych.

Komisja pracuje nad wnioskiem dotyczącym unijnego systemu ochrony oznaczeń geograficznych produktów rzemieślniczych i przemysłowych (tzw. produktów nierolniczych).

96. Komisja planuje przeprowadzenie oceny rozporządzenia (UE) nr 608/2013, w ramach której oceni między innymi potrzebę zmiany niektórych elementów rozporządzenia, takich jak definicja małych przesyłek i wprowadzenie progów interwencji w zakresie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne. Ponadto Komisja przygotowuje obecnie strategię dotyczącą ryzyka związanego z prawami własności intelektualnej.

Zalecenie 1 – Uzupelnienie i aktualizacja ram regulacyjnych UE w obszarze praw własności intelektualnej

a) Komisja przyjmuje te zalecenia. Komisja zamierza przygotować wniosek dotyczący wdrożenia ogólnounijnego systemu ochrony oznaczeń geograficznych produktów rzemieślniczych i przemysłowych (nierolniczych) w drugim kwartale 2022 r. Komisja nie może jednak na tym etapie przyjąć zobowiązań w kwestii treści przyszłych wniosków ustawodawczych.

b) Komisja przyjmuje to zalecenie. Zbliżający się przegląd przepisów UE dotyczących ochrony wzorów ma na celu dostosowanie zakresu praw do wzorów do reformy dotyczącej znaków towarowych UE, tak aby uwzględnić w nim również produkty podrobione przewożone przez terytorium UE. Komisja nie może jednak na tym etapie przyjąć zobowiązań w kwestii treści przyszłych wniosków ustawodawczych.

Komisja przyjmuje zalecenie dotyczące wprowadzenia progu interwencji w zakresie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne. Kwestia ta zostanie uwzględniona w ocenie rozporządzenia (UE) nr 608/2013 obejmującej konsultacje z zainteresowanymi stronami z sektora prywatnego, których ostatecznie określenie takich progów dotyczy przede wszystkim.

Komisja przyjmuje zalecenie dotyczące rozszerzenia definicji małych przesyłek. Znaczny wzrost liczby paczek pocztowych i ekspresowych przesyłek kurierskich może wymagać dostosowania tej definicji z myślą o ułatwieniu skutecznego egzekwowania przepisów celnych. Komisja rozważa przede wszystkim zmianę progów przewidzianych w ramach procedury dotyczącej małych przesyłek (w drodze zaproponowania aktu delegowanego, jak przewidziano w rozporządzeniu (UE) nr 608/2013). Ocena rozporządzenia (UE) nr 608/2013 będzie również dotyczyła kwestii, czy istnieje potrzeba dalszej zmiany definicji małej przesyłki.

97. Komisja odsyła do swoich odpowiedzi do pkt 37 i 42.

Zalecenie 2 – Ocena ustaleń dotyczących zarządzania i metody określania opłat

Komisja przyjmuje to zalecenie.

Struktura EUIPO i zarządzanie tym urzędem są w bardzo dużym stopniu zgodne ze wspólnym podejściem do agencji zdecentralizowanych (CADA) z 2012 r.

Przeгляд przeprowadzony na podstawie art. 210 EUTMR będzie obejmował ocenę oddziaływania, efektywności i skuteczności Urzędu oraz jego metod pracy. Komisja wykorzysta tę ocenę do uzyskania dodatkowych informacji i przeanalizowania możliwości podjęcia dalszych działań w obszarze rozliczalności.

99. Planowana ocena na podstawie art. 210 EUTMR obejmie przegląd ram prawnych dotyczących współpracy między Urzędem a urzędami zajmującymi się ochroną własności przemysłowej w państwach członkowskich.

Zalecenie 3 – Poprawa systemów finansowania, kontroli i oceny

Komisja zauważa, że przedmiotowe zalecenie jest skierowane do EUIPO.

100. W ramach zbliżającej się reformy dotyczącej oznaczeń geograficznych Komisja zamierza skupić się na kilku zasadniczych elementach funkcjonowania systemu oznaczeń geograficznych, takich jak ochrona oznaczeń geograficznych, również w internecie, wzmocnienie pozycji producentów, ujednolicenie i uproszczenie procedur w celu poprawy ogólnej zdolności reagowania

i terminowego rozpatrywania wniosków dotyczących oznaczeń geograficznych oraz zwiększenie efektywności kontroli i egzekwowania oznaczeń geograficznych.

Zalecenie 4 – Poprawa systemów oznaczeń geograficznych UE

Komisja przyjmuje to zalecenie.

101. Komisja zgadza się, że Unia powinna dysponować solidnymi unijnymi ramami egzekwowania praw własności intelektualnej.

Unijne ramy egzekwowania praw własności intelektualnej dotyczą nie tylko Komisji, ale również państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny nie tylko mieć możliwość przeprowadzenia zatrzymania w przypadku podejrzanych towarów; należy również ocenić, czy można im przyznać uprawnienia do bezpośredniego niszczenia towarów, które państwa członkowskie we własnym zakresie uznają za naruszające przepisy.

Choć urządzenia do niszczenia niektórych towarów niekoniecznie są dostępne we wszystkich państwach członkowskich, w rozporządzeniu (UE) nr 608/2013 (art. 25 ust. 2) przewidziano możliwość zniszczenia towarów w innych państwach członkowskich.

Kwestia odpowiedzialności za zatrzymanie i zniszczenie towarów mogłaby zostać poddana ponownej ocenie.

Zalecenie 5 – Ulepszenie ram egzekwowania praw własności intelektualnej

a) Komisja przyjmuje to zalecenie. Komisja przygotowuje obecnie taką strategię, która powinna stanowić część nowej strategii w zakresie zarządzania ryzykiem celnym.

b) Komisja przyjmuje zalecenie, aby lepiej monitorować dyrektywę w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej.

Oprócz planowanego badania następczego dotyczącego stosowania dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej i wkładu w unijny zestaw narzędzi przeciwko podrabianiu Komisja nadal ściśle monitoruje stosowanie tej dyrektywy, po opublikowaniu oceny jej funkcjonowania w 2017 r., w celu zapewnienia skutecznych i zrównoważonych środków zaskarżenia. Komisja współpracuje z państwami członkowskimi i zainteresowanymi stronami, aby lepiej monitorować dyrektywę i wykonać wytyczne Komisji, na przykład w celu zapewnienia, aby – w przypadku spełnienia wszystkich warunków – nakazy stosowano w jednolity i skuteczny sposób we wszystkich państwach członkowskich.

Komisja i obserwatorium EUIPO przeanalizują możliwość opracowania bardziej ukierunkowanego monitorowania dyrektywy w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej w odniesieniu do orzecznictwa krajowego, w oparciu o bazę orzecznictwa EUIPO, *eSearch*.

Komisja przyjmuje zalecenie, aby lepiej monitorować egzekwowanie przez organy celne w państwach członkowskich. Komisja wdrożyła je już częściowo w ramach wizyt wspierających dotyczących wdrażania rozporządzenia (UE) nr 608/2013 w 27 państwach członkowskich, które

zostaną zakończone w 2022 r. Na podstawie uzyskanych wyników Komisja może rozważyć dalsze monitorowanie konkretnych państw członkowskich, które może zostać zakończone po 2023 r.

c) Komisja przyjmuje to zalecenie. Komisja zwróciła się już do państw członkowskich o zgłaszanie danych dotyczących zatrzymań w bazie danych COPIS w określonym terminie (w ramach grupy ekspertów ds. celnych – sekcji zajmującej się prawami własności intelektualnej). Kwestia ta zostanie również uwzględniona w ocenie rozporządzenia (UE) nr 608/2013, aby zbadać, czy należy uwzględnić tę normalizację w prawodawstwie.